

דוד המלך – הקים עולה של תשובה (חלק א')

5. ישעיהו פרק מד

(כא) זָכַר אֱלֹהִים יַעֲקֹב וַיִּשְׂרָאֵל כִּי עֲבָדִי אֶתְּהַ וַיִּצְרַתִּיךָ עֲבָד לִי אֶתְּהַ וַיִּשְׂרָאֵל לֹא תִנְשָׁנִי: (כב) מַחִיתִי כַעֲב פִּשְׁעֶיךָ וַיִּכְעַן חֲטָאוֹתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גֹאֲלֶתִיךָ:

6. ירמיהו פרק ג

(יב) הֲלֹךְ וַקְרָאתִי אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה צְפוּנָה וְאִמְרַת שׁוֹבָה מִשְׁבָּה יִשְׂרָאֵל נָאִם יְקֹנֶךָ ... (יד) שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבְבִים נָאִם יְקֹנֶךָ כִּי אֲנֹכִי בְעַלְתִּי בְכֶם וְלִקְחֹתִי אֶתְכֶם אֶחָד מֵעִיר וּשְׁנַיִם מִמִּשְׁפָּחָה וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם צִיּוֹן: ... (יח) בְּיָמַים הִהְיִמָּה יִלְכוּ בֵּית יְהוּדָה עַל בֵּית יִשְׂרָאֵל וַיִּבְאוּ יַחְדָּו מֵאֶרֶץ צְפוֹן עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר הִנְחַלְתִּי אֶת אֲבוֹתֵיכֶם: (יט) וְאֲנֹכִי אֲמַרְתִּי אִיךְ אֲשִׁיתֶךָ בְּבָנִים וְאֶתְּוֹן לָךְ אֶרֶץ חֲמֹדָה נִחְלַת צְבִי צְבָאוֹת גּוֹיִם וְאִמְרָ אֲבִי תִקְרָאִי לִי וּמֵאַחֲרַי לֹא תִשׁוּבִי:

Targum Yonatan Gen 3:9

And the Lord God called to Adam, and said to him, Is not all the world which I have made manifest before Me; the darkness as the light? and how hast thou thought in thine heart to hide from before Me? The place where thou art concealed, do I not see? Where are the commandments that I commanded thee?

7. תרגום יונתן בר' ג:ט

(ט) וַקְרָא יְיָ אֱלֹהִים לְאָדָם וַאֲמַר לִיהִ הֲלֹא כָל עֲלָמָא דְבְרִיתִי גְלִי קְדָמִי חֲשׁוּכָא כְּנִהוּרָא וְאִיךְ אֲנִתְ סִבֵּר בְּלִיבְךָ לְאִיטְמָרָא מִן קְדָמִי הֲלֹא אֲתֵר דְאֲנִתְ מְטִמֵר בֵּיהִ אֲנָא חֲמִי וְאֵן אֲנֹן פְּקוּדִינָא דְפְקִידְתֶּךָ:

8. גמ' ב"ק עט:

שאלו תלמידיו את רבן יוחנן בן זכאי מפני מה החמירה תורה בגנב יותר מגזולן אמר להן זה הושה כבוד עבד לכבוד קונו וזה לא הושה כבוד עבד לכבוד קונו

Baba Kama 79b

His students asked Rabban Yohanan ben Zakkai: For what reason was the Torah stricter with a thief than with a robber? He said to them: This one, the robber, equated the honor of the servant to the honor of his Master, and that one, the thief, did not equate the honor of the servant to the honor of his Master.

9. Guilt, & Shame (Brene Brown)

“Based on my research and the research of other shame researchers, I believe that there is a profound difference between shame and guilt. I believe that guilt is adaptive and helpful – it’s holding something we’ve done or failed to do up against our values and feeling psychological discomfort.... I define shame as the intensely painful feeling or experience of believing that we are flawed and therefore unworthy of love and belonging – something we’ve experienced, done, or failed to do makes us unworthy of connection.”

“It’s the difference between ‘I made a mistake’ and ‘I am a mistake’”.

Samuel II 23:1

And these are the last words of David. David the son of Jesse said, and the man who was raised up on high, the anointed of the God of Jacob, and the sweet singer of Israel, said...

Moed Katan 16b

R. Samuel b. Nahmani citing R. Jonathan. explained: [And these are the last words of David], The saying of David the son of Jesse and the saying of the man raised on high, [means, it is] the saying of David the son of Jesse who established the yoke of repentance.

Rambam Laws of Repentance

[This text describes] one mitzvah; that a sinner should repent from his sin before God and confess.

Ch 1:Halacha 1

If a person transgresses any of the mitzvot of the Torah, whether a positive command or a negative command - whether willingly or inadvertently - when he repents, and returns from his sin, he must confess before God, blessed be, He as [Numbers 5:6-7] states: "If a man or a woman commit any of the sins of man... they must confess the sin that they committed." This refers to a verbal confession. This confession is a positive command.

How does one confess: He states: "I implore You, God, I sinned, I transgressed, I committed iniquity before You by doing the following. Behold, I regret and am embarrassed for my deeds. I promise never to repeat this act again."

1. שמואל ב פרק כג

(א) וְאֵלֶּה הַדְּבָרִים הָאֲחֵרִים הַנְּאִם דָּוִד בֶּן יִשָׁי וַיִּנָּאֵם הַגִּבֹּר הַקָּס עַל מְשִׁיחַ אֲלֵהִי יַעֲקֹב וַיִּנְעֵם זְמֵרוֹת יִשְׂרָאֵל:

2. גמ' מועד קטן טז:

אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן: מאי דכתיב +שמואל ב' כ"ג+ נָאִם דָּוִד בֶּן יִשָׁי וַיִּנָּאֵם הַגִּבֹּר הַקָּס עַל- נָאִם דָּוִד בֶּן יִשָׁי, שֶׁהָקִים עוֹלָה שֶׁל תְּשׁוּבָה

3. רמב"ם הל' תשובה

הלכות תשובה. מצות עשה אחת, והוא שישוב החוטא מחטאו לפני ה' ויתודה.

פרק א:א

כָּל מִצְוֹת שֶׁבִּתְוֹרָה בֵּין עֲשֵׂה בֵּין לֹא תַעֲשֶׂה אִם עָבַר אָדָם עַל אַחַת מֵהֶן בֵּין בְּזָדוֹן בֵּין בְּשִׁגְגָה כְּשִׁיעֲשֵׂה תְּשׁוּבָה וַיִּשׁוּב מִחֲטָאוֹ חַיֵּב לְהִתְוֹדוֹת לְפָנֵי הָאֵל בְּרוּךְ הוּא שֶׁנֶּאֱמַר (במדבר ה ו) "אִישׁ אֹו אִשָּׁה כִּי יַעֲשֶׂוּ" (גו') (במדבר ה ז) "וְהִתְוֹדוּ אֶת חֲטָאתְכֶם אֲשֶׁר עֲשִׂוּ" זֶה וְדוּי דְבָרִים. וְדוּי זֶה מִצְוֹת עֲשֵׂה.

כִּיצַד מִתְוֹדֵין. אוֹמֵר אֲנִי הֵשֵׁם חֲטָאתִי עוֹיְתִי פִּשְׁעֵתִי לְפָנֶיךָ וְעֲשִׂיתִי כְּךָ וְכָךְ וְהִרִי נַחֲמֵתִי וּבִשְׁתִּי בְּמַעֲשֵׂי וּלְעוֹלָם אֵינִי חוֹזֵר לְדַבֵּר זֶה.

4. הושע פרק יד

(ב) שׁוֹבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְקֹנֶךָ אֱלֹהֶיךָ כִּי כָשַׁלְתָּ בְּעוֹנֶיךָ: (ג) קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל יְקֹנֶךָ ...